

- בין שאברם התעורר לרוץ אחריהם, או אלהים אל דמי לה, עד שהפל נקשר לאברם. וכשהפל נקשר לאברם, או נשברו כל הפלכים מלפניו, כמו שאמרנו, שפתחות ימינו ה' תרעין אויב וגו'.

ומליך צדק מלך שלם הוציא לחים וין. רבי שמעון פתח ואמר, (תהלים ע) ויהי בשלם סופו וגנו. בא ראה, פשעלה ברצון הקדוש ברוך הוא לברא את העולם, הוציא שלחת אחת של המאור של הביצוע הקשה, ונשר רוח ברוח תשוכה ושורפת. והוציא מותך צדי התהום טפה אמרת, וחבר אוות יחר, וברא בכם את העולם.

אותה השלחת עלתה והתעטרה בשmeal, ואotta הטעפה עלתה והטעטה בימין. עליו אחד עם אחד, החליפו מקומות, זה לצד זה וזה לצד זה. זה שירד עליה, וזה שעלה בירד. נקשרו זה עם זה וזה מביביהם רום שלמה, ואז אוותם שני האזרדים נעשו אחד, וננתנה ביניהם (הריהם) והטעטו האחד עם האחד. ואז נמצאו שלום למלחה ושלום למלחה, והדרגה התקינה. התעטרה ה"א עם ואו, וא"ז עם ה"א, ואז עלתה ה"א ונקשרה בקשר שלם. ואז ומלי צדק מלך שלם. מלך שלם הוא וראי מלך ששלט בשלמות. מתי הוא מלך שלם? ביום הכהנים, כשכל הפנים מאורת. רבר אמר מלכי צדק מלך שלם, אמר רבי שאושן,

אתער לון בעלה בגין לגילא שם דאברם בעלה ולקראא לייה לפולחניה. ורוא דמלה כיוון דאברם אתער למרדף אברנידיהו כדיין אלהים אל דמי לך עד הדתקשר פלא באברם, וכד אתקשר פלא באברם כדיין אתברו כלחו מלכין מקמיה קדקה אמרן דכתיב ימינו כי תרעין אויב וגנו: מלבי צדק מלך שלם הוציא לחים וין. רבי שמעון פתח ואמר (תהלים ע) ויהי בשלם סוף וגנו. תא חזי פד סליק ברעונתא דקדשא בריך הוא למברי עלה מא, אפיק חד שלחובא דבוציניא דקדיננותא. ונשף זיקא בזיקא חשבאת ואוקידת. ואפיק מגו (דף פ"ע"א) סטרוי מהומה חד טיף וחבר לון חד וברא בהו עלה מא.

הזה שלחובא סליק ואתעטרא בשmeal, וההוא טיף סליק ואתעטרא בימינא, סלקו חד בחד אחלופו דוכתי דא לסטריא דא ודא לסטריא דא, דנחת סליק ודסליק נחית. אתקטרו דא ברא, נפיק מבניינו רוח שלים. כדיין אנון תרין סטרין אתעטרו חד ואתייהיב בינייהו ואתעטרו חד בחד. כדיין אשתח נלים לעילא ושלם לחתא, ודרגא אתקאים. אתעטרת ה"א בואו ואו בה"א, כדיין סלקא ה"א ואתקשרא בקשרורא שלים. כדיין ומלי צדק מלך שלם. מלך שלם וראי מלך אליו דשליט בשלימיו, אימתי איה מלך שלם ביומא דכפורי דכל אנפין נהיין.

רבר אחר מלבי צדק מלך שלם, אמר רבי שמעון בעא גראשא בריך הוא למפיק בחונתא משם בטהarat אמר ברוך אקרים לאל עליון בינו דאקרים ברכתא דאברם לרברתא דטירת, אמר לה אברם וכי מקדימים ברכתא דעריא לברכאה דטירה, מיר אתייהיב בחונתא לאברם רבתה, (תהלים ק)